

a telke végében régészeti leleteket talált. A helyszínen megállapítottuk, hogy a kert végében húzódó Kis-ér partján egy nagyjából É-D-i irányú, hosszan elnyúló kis dombvonulat figyelhető meg, amely a szomszédos telkeken is áthúzódik, érinti azokat. A begyűjtött leletanyagban sok a durva kerámia, de jellegzetes, bebökődött díszű és formájú kis badeni bögrét is mutatott a tulajdonos. A szántásban további kerámiát és obszidiánt, valamint kovapenge-töredéket is találtunk.

Koós JUDIT

146. Hejőpapi, Darvas-föld

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) LT

A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Múzeumi Igazgatóság 2008. december 2–4. között régészeti megfigyelést végzett a kavicsbánya-bővítést megelőzően. Négy kutatóárkot nyitottunk különböző hosszúságban, 2,5 m szélességben. A régészeti jelenségek, illetve leletanyag csak a két árokban jelentkezett. A K-i árokban mindössze egy őskori edény maradványait találtuk, melyet objektumhoz nem lehetett kötni. Régészeti objektumok kizárólag csak a Ny-i árokban kerültek elő, annak is csak a D-i végpontjától számított 43 m-en belül. Illetve szórványcserép formájában, a D-i végpontjától számított 58 m-nél is észleltünk elpusztult régészeti jelenségre utaló nyomot. A Ny-i árok D-i végében értékelhető régészeti jelenséget tártunk fel, melyek kelta kori településre utaltak. Közülük 5 egyszerű terménytároló gödör volt, ezekből 2 az árok metszetalában jelentkezett. A 4. és 7. sz. jelenségek pedig egy tűzhely és a hozzá tartozó hamusgödör volt, melyről megállapítottuk, hogy csak néhányszor lehettek használatban. A kelta település nagyobb része a vizsgált területtől D-re, DNy-ra, illetve Ny-ra helyezkedhet el. A lelőhelynek tehát az ÉK-i sarkát érintettük árkaikkal, Ny-i és D-i kiterjedéséről jelenleg információkkal nem rendelkezünk.

MAKOLDI MIKLÓS

147. Hejőpapi, megyei hulladéklerakó

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Ő

2008. március 14-én helyszíni szemlét végeztünk a területen (Hrsz.: 073/5), ahol regionális hulladéklerakó megépítését tervezték. A Herman Ottó Múzeum a beruházáshoz kapcsolódó hatástanulmányt 2004-ben készítette el.²² Az akkori bejárás időpontjában azonban a terület fedett volt, így a régészeti lelőhelyekre vonatkozó adatok bizonytalanok voltak. A terület a már üzemelő hulladéklerakó (Hrsz.: 073/1) szomszédságában, attól közvetlenül K-re található. A tervezett beruházás É-i részén elhelyezkedő ÉNy-DK-i irányú dombhát felszínén csupán egy paticsdarabot találtunk. A terület DK-i sarka közelében egy új lelőhelyet találtunk. Egy, a környező felszínből nagyjából 1

m-re kiemelkedő, NyDNy-KÉK-i irányú platón kör alakú, 130×80 m-es területen elszórtan közepes mennyiségű őskori kerámiatöredéket találtunk. A lelőhely iránya feltehetően a plató irányával egyezik meg.

CSENGERI PIROSKA

148. Hejőpapi, megyei hulladéklerakó

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) LT

A Hejőpapi határában található (Hrsz.: 073/5) hulladéklerakó bővítése négy régészeti lelőhelyet érint. Ezek közül először a 3. számút tártuk fel 2008. június 2. és július 1. között. A helyszín egy megközelítően É-D-i dombhát, ezért a kutatóárkokat K-Ny-i irányban húztuk ki. Régészeti jelenségek csak a dombhát legmagasabb részén jelentkeztek: Itt összességében egy 50×80 m-es területen került elő a legtöbb régészeti jelenség. A dombhát tetején jelentkező régészeti jelenségek közül 8 kelta temetkezés, 2 ismeretlen korú telepjelenség és 1 legújabb kori telepjelenség volt. A telepjelenségek kisméretű, kerek gödrök voltak, leletanyagot nem tartalmaztak.

A kis sírszámú kelta temető igen szép és gazdag leletanyaggal jelentkezett. A temető minden valószínűség szerint teljesen feltárt (a szélső sírok körül 20 m-es biztonsági sávot kutattunk). Az É-D irányú dombhát gerincén helyezkedtek el a sírok, a dombhát tetején, illetve annak D-i lejtőjén. A temető hajdan több sírból állhatott, számos temetkezés pusztulhatott el. A mélyebb sírok átvészelték az évszázadok viharait, de ezek betöltése is a legtöbb esetben tiszta homok volt – így feltárásukat lehetetlen volt érzékelni, sajnos csak akkor találtuk meg őket, mikor a nyelés során a gép megsértette az edénymellékletek peremét.

A két legmélyebben elhelyezkedő sír kialakításában elüt a többitől. Az 5. és 7. sz. síroknak már viszonylag hamar jelentkezett a feltárás és sötétebb betöltésük egyértelműen megkülönböztethető volt a sárga folyami homoktól. Gödrük négyzetes, illetve téglalap alakú volt, mélységük a mai felszíntől számítva is megközelítette a 2 m-t. Tájolásuk ÉÉNy-DDK volt. Egyértelműen szórt hamvasak voltak – hasonlóan a többi sírhoz – kivételt csak a 8. sz. sír jelentett, mely csontvázas temetkezés. A temető birituális. Általánosan jellemző a sírokra, hogy azokba nagyrészt rosszul égetett sírkerámiát helyeztek, eltekintve egy-két jól égetett edénytől. A sírok egymáshoz való elhelyezkedése nem mutat különösebb rendszert, a temetkezések egymástól 8–15 m-re feküdtek; ugyanakkor találtunk két olyan „sírpárt”, amelyek egymás közelében, de legalább 1 m-es szintkülönbséggel feküdtek (3–8. sz., 5–6. sz. sírok). A temető az elsődleges megfigyelések alapján a Kr. e. 3–2. századra keltezhető, tehát a K-i kelta kulturális koiné időszakára. A leletanyagban a változatos edényeken kívül hólyagos láb- és karperecek, bronzékszerek, bronz- és vasfibulák, vasollók, vaskés voltak.

MAKOLDI MIKLÓS

22 HOM Rég. Ad.: 3640-04.